

COMPRA, LEE, DIFON

La Veritat nº 113

(octubre de 2023)

“Es prepara el X Congrés Mundial Obert de la IV Internacional”

La curiosa evolució dels Verds alemanys

Els Verds (Die Grünen) d'Alemanya han estat durant anys la capçalera de l'ecologisme polític europeu. Encara avui, formacions de l'Estat espanyol com Sumar, Equo, Més País, s'identifiquen amb ells. Yolanda Díaz i Sumar han protagonitzat recentment actes a nivell europeu amb aquest grup, afirmant que són els aliats necessaris per “construir un bloc social amb el qual aconseguir la justícia social i climàtica”.

Només es pot dir que tal vegada estiguin mal informats i visquin de les velles polítiques de Die Grünen. Perquè la seva política actual queda molt lluny de les velles proclames antinuclears, ecologistes, pacifistes, de defensa dels emigrants i lleuement socials de 1980. Alguns comentaristes polítics la defineixen com una organització “ecoliberal”. D'altres treien, fins i tot, el de “eco”.

Avui, a la façana de la seu dels Verds a Berlín, es desplega una enorme bandera d'Israel en la qual es pot llegir “We stand in solidarity”. I el seu suport a l'Estat d'Israel ni es queda a la bandera, ni s'ha modificat després de més de 150 dies de bombardejos i més de 30.000 morts a Gaza. El dijous 29 de febrer, el Parlament Europeu va votar sobre una proposta per imposar un embargament d'armes a Israel. Entre els 393 parlamentaris que hi van votar en contra hi van estar els nou diputats alemanys del partit Bündnis 90/Die Grünen. Que van fer campanya electoral amb el lema “No a les armes i béns de guerra en zones de conflicte”.

Annalena Baerbock, ministra d'Afers Exteriors i referent dels Verds alemanys, va ser una de les primeres autoritats teutones a mostrar la seva solidaritat amb l'Estat d'Israel després de l'atac de Hamas del passat 7 d'octubre, abans fins i tot que Olaf Scholz, canceller alemany, afirmant que els “crims abominables” que s'havien produït avalaven

el “dret a defensar-se” d'Israel.

Quan el govern israelià utilitza la fam a Gaza com a arma de guerra, els Verds no dubten a donar suport a la decisió de suprimir la subvenció a la UNRWA, de l'ajuda de la qual depèn l'alimentació de milions de palestins.

Del pacifisme al belicisme

L'abandonament de posicions pacifistes i antimilitaristes no ve de nou.

Ja als 90, els antics pacifistes van abandonar la seva antiga postura anti-OTAN, quan a canvi d'entrar en la seva primera coalició de govern amb l'SPD, el llavors líder dels Verds i també ministre d'Exteriors, Gorka Fischer, va argumentar a favor de la participació militar d'Alemanya a Iugoslàvia del costat de l'OTAN. Un comentarista polític explicava que “va instrumentalitzar l'Holocaust i va afirmar que les bombes de l'OTAN eren necessàries per evitar un «segon Auschwitz» a Kosovo, una mentida de guerra que va funcionar”.

Aquesta postura es va repetir amb relació a la intervenció de tropes alemanyes en la invasió de l'Afganistan el 2001. Aquesta tendència va continuar avançant sense pausa, fins a arribar a l'escenari del 2022, quan davant la guerra d'Ucraïna Els Verds van ser el sector del govern de coalició alemany que més va pressionar per enviar armes pesades a Ucraïna, incloent-hi tancs Leopard. Pocs mesos abans, el setembre del 2021, precisament Annalena Baerbock havia participat activament, en campanya electoral, en contra de l'exportació d'armes i armament a zones de guerra.

Katrin Göring-Eckhardt, líder del grup parlamentari dels Verds i vicepresidenta del Bundestag, també dona suport a l'entrega de

tancs Leopard a Ucraïna. A l'antiga Alemanya Oriental (RDA), va ser membre fundador dels moviments de drets civils ‘Democracy Now’ i ‘Alliance 90’ i va defensar el lema ‘Espadas en arados’. Ara, en suport a l'OTAN en la guerra contra Rússia, vol convertir els arats en tancs.

Göring-Eckhardt ja havia votat a favor de la participació de la Bundeswehr (Forces Armades) en la guerra contra Iugoslàvia el 1999.

Com a part de la coalició de govern, els Verds han donat suport a l'augment en 100.000 milions d'euros del pressupost destinat a armament.

Ecologistes, “però no massa”

La decisió de donar suport a la guerra d'Ucraïna i “deixar de dependre” del gas natural rus, més barat i subministrat a Alemanya per diversos gasoductes, ha tingut greus conseqüències per a la indústria alemanya, que veu encarida la seva factura energètica. S'anuncien importants tancaments d'empreses, que suposaran la pèrdua de milers de llocs de treball.

A falta del subministrament de gas rus, els Verds al govern han abandonat la seva promesa històrica del tancament de centrals nuclears, i han promogut la posada en marxa de centrals de carbó (les més contaminants). En el conflicte entre la seva agenda ecologista i la seva agenda bel·licista, han optat per la submissió a l'OTAN, organització que al seu dia defensaven abandonar.

La identitat antinuclear havia estat una bandera del Partit Verd alemany des de la seva formació a finals de la dècada de 1970. L'abandonament de l'energia nuclear a Alemanya -originalment previst per al 2022- era presentat com el seu major assoliment. L'emergència energètica -provocada, insis-

Campanya d'extensió i subscripcions a aquesta Carta Setmanal

Si no la reps, et convidem a que la rebis cada setmana. Si la reps, et proposem que subscriguis a altres companyes i companys als quals pugui interessar.

L'elaboració i enviament d'aquesta Carta comporta algunes despeses. El POSI, que l'edita, no té ni vol subvencions, tota la seva activitat i les seves publicacions són finançades exclusivament per treballadores i treballadors, que volen recolzar, en aquest cas, la publicació de la Carta Setmanal. Demanem un suport de 5 EUROS a l'any, o més si us sembla.

Per rebre-la, envia un correu electrònic a: inforposi@gmail.com o entra a la nostra Web: <http://www.posicuarta.org>

Nostre compte corrent en La Caixa és: 2100 2812 51 0200071314. Indicant: Recolzo Carta Setmanal

POSI

Partido Obrero Socialista Internacionalista
Sección en España de la IV Internacional

Carrer Desengaño, 12 (1º 3A). 28004 - Madrid
Teléfono: 91 522 23 56 - Fax: 91 521 72 01
<http://www.posicuarta.org>
Busca'ns en Twitter: @posicuarta

tim, per la seva pròpia política de guerra-ha fet que els Verds recolzessin la continuació del funcionament de les dues centrals nuclears alemanyes restants com a reserves d'emergència.

En prioritzar la seguretat energètica, els Verds van optar pels combustibles fòssils. L'any passat, més de 20 centrals de carbó alemanyes es van reactivar o van veure retardat el seu desmantellament. I només tres dies després de la invasió russa d'Ucraïna, el 24 de febrer, el canceller Scholz va anunciar l'establiment de diverses terminals de gas natural liquat (GNL). Una decisió que té intenció de prolongar-se en el temps. El vicecanceller verd que també és ministre d'Economia i Clima, Robert Habeck, va concertar un acord de compra de GNL amb Qatar per 15 anys

Ara bé, aquest GNL és absolutament anticològic. El que ve dels EUA (ara per ara, el principal proveïdor per a Alemanya) s'obté per fracking i és transportat en un llarg viatge en vaixell amb la seva corresponent empremta de CO2.

La seva posició contra els immigrants

Mentre part de l'esquerra espanyola, aliada en bona part dels Verds alemanys, se suma a la campanya contra Sahra Wagenknecht,

acusada de mantenir una posició contra els immigrants, tanquen els ulls a la posició dels seus "amics" verds. Ricarda Lang, copresidenta del partit verd Bündnis 90/Die Grünen, sorprenia recentment amb una crida als seus socis de coalició — Socialdemòcrates i Liberals— per arribar a un acord que acceleri els retorns de migrants a tercers països i restringeixi l'entrada de sol·licitants d'asil.

"Per evitar que arribin més i més persones i alleujar realment la càrrega dels municipis a llarg termini, ara necessitem els acords de migració i repatriació inclosos en l'acord de coalició", va assegurar Lang en una compareixença celebrada a tres setmanes de les eleccions als länderer de Hesse i Baviera. El curiós és que, quan es va signar aquest acord, els Verds van explicar que se l'havien imposat com a condició els seus socis de coalició, però que ells hi estaven en contra.

Terry Reintke, líder dels Verds al Parlament Europeu, defensa que la postura del seu grup en aquest camp no ha canviat i passa per "combinar la responsabilitat humanitària i els procediments ordenats que respectin el dret internacional". "Les persones que no reuneixen els requisits d'asil han

d'abandonar el país ràpidament", explica.

La petició de la dirigent verda demostra, a més, un zel excessiu en la política antimmigrants, ja que, durant els primers sis mesos de l'any passat, es va deportar un 27% més de persones en comparació amb el mateix període de l'any anterior, segons la resposta del govern a una pregunta parlamentària del partit La Izquierda (Die Linke). Els sol·licitants d'asil rebutjats pel sistema no tenen accés a programes d'integració, no poden treballar ni formar-se, amb la qual cosa romanen en ocasions fins i tot anys en estat vegetatiu en albergos d'asil.

És evident que no podem caracteritzar totes les forces que a Europa es reclamen de l'"ecologia política" de la mateixa manera que als verds alemanys', fins i tot quan se solidaritzen i s'identifiquen amb ells. De fet, algunes d'aquestes forces participen en el moviment de suport al poble palestí o per la fi de la guerra a Ucraïna. No obstant això, l'abandonament de l'eix de "classe contra classe" que posa al centre el combat contra el sistema d'exploració capitalista desarma aquestes organitzacions davant les respostes a donar davant la guerra i la destrucció que signifiquen el manteniment d'aquest sistema

Els nostres compromisos...

16J

Marxa per la

República

www.posicuarta.org